

December 8. szombat
Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

Lk 1,26-38.

Ismét eljött Advent, a megfelelő idő arra, hogy a lelki éberséget megszerezzük. Virrasszunk és imádkozzunk, ahogy Jézus kérte tőlünk.

A mai szentírási részben arról bizonyosodhatunk meg, hogy Mária olyan mélyen élt az Istenben, hogy az a világrengető, hihetetlen, ijesztő hír sem tudta kizökkenteni, hogy az Isten fiának anyja lesz.

Máriának egyedülállóan erős hite volt, hogy ezt a terhet ellenvetés nélkül vállalni tudta. Rémség, felháborodás, félelem, tiltakozás, kétségbeesés stb. lenne ebben a szituációban az átlagember reakciója. Máriának mindössze egy kérdése van, s mikor megkapja rá a feleletet, csak ennyit mond: „Az Úr szolgálója vagyok, teljesedjenek hát be rajtam a szavaid.”

Köszönöm, Istenem, Mária példáját. Köszönöm, hogy hitet adtál nekem. Köszönöm, hogy annyi terhet bízol rám, amihez erőt is kapok.

Add, hogy szolgálja az idej karácsonyvárás is hitem elmélyítését, hogy mind tudatosabbá váljon számomra, hogy Istennél semmi sem lehetetlen!

Olvastam egy versrészletet, ami szerintem kifejezi az Advent és a Karácsony lényegét.

„Elfolyik minden, el az idő is
Messze múlt lesz a messze jövő is.
Mi e földön van, minden menthetetlen,
Elfolyik minden, csak a meder nem.”

Te vagy a mi medrünk, Jézusom, szeretnénk minél mélyebben benned maradni, hogy országodba jussunk. Ámen.

Némethné Groszmann Krisztina (Budapest)